

Н. У. КАБАНАВА, М. В. СІНІЦЫН, А. І. ЧЫЖЫК

ПРАДУКЦЫЙНАСЦЬ ТРАВАСТОЯЎ НА ДЗЯРНОВА-ПАДЗОЛІСТА-ГЛЕЯВАТАЙ ГЛЕБЕ

У дадзеным артыкуле выкладаюцца вынікі пяцігадовых (1986—1990 гг.) даследаванняў па вывучэнні прадукцыйнасці бабовых, бабова-злакавых і злакавых травастояў на выбарачна асушеным, нанава асвоеным участку з дзярнова-падзоліста-глеяватай глебай Віцебскай эксперыментальнай гаспадаркі (Сенненскі раён Віцебскай вобл.) з мэтай падбору відаў шматгадовых бабовых і злакавых траў, якія забяспечваюць найбольш высокую і ўстойлівую прадукцыйнасць.

У сувязі з недастатковымі рэурсамі азотных угнаенняў галоўнай задачай у лугавой кормавытворчасці ў цяперашні час і на бліжэйшую перспектыву з'яўляецца вырошчванне бабова-злакавых травастояў, якія на сенажацях павінны займаць прыкладна 70% плошчаў. Прыродныя ўмовы Беларусі ў цэлым спрыяльныя для вырошчвання шматгадовых траў на кармы. Натуральныя рэсурсы вільгаці дазваляюць атрымліваць у сярэднія па колькасці ападкаў гады ў паўночнай зоне рэспублікі па 4,5—4,8 т к. адз. з 1 га на глебах мінеральнага саставу.

Таблица 1. Састаў травасумесей, высеных на дзярнова-падзолістай-глееватай глебе Віцебскай эксперыментальнай гаспадаркі

Нумар тра- васумесей	Люцэрна пастаяная	Рутвіца рагатая	Канюшына лугавая	Цімафеевка лугавая	Каласоўнік безасцюковы	Купкоўка зборная	Лісахвост лугавы	Аўсяніца лугавая	Аўсяніца трысняговая
<i>Бабовыя травастоі</i>									
1	100 (15)								
2		100 (15)							
3	50 (7,5)		50 (6,5)						
4	50 (7,5)	50 (7,5)							
5		50 (7,5)	50 (6,5)						
6	34 (5,1)	33 (5,0)	33 (4,3)						
<i>Бабова-злакавыя травастоі</i>									
7	60 (9,0)			20 (2,8)	20 (5,6)				20 (5,6)
8	60 (9,0)				20 (5,6)				20 (5,6)
9	60 (9,0)			20 (2,8)	20 (5,6)				
10	60 (9,0)				20 (5,6)			20 (5,0)	
11		60 (9,0)				20 (5,6)			
12		60 (9,0)		20 (2,8)					20 (5,6)
13		60 (9,0)			20 (5,6)			20 (5,0)	20 (5,6)
14		60 (9,0)		20 (2,8)	20 (5,6)				
15			60 (7,8)		20 (5,6)				20 (5,6)
16			60 (7,8)	20 (2,8)	20 (5,6)				20 (5,6)
17			60 (7,8)		20 (5,6)			20 (5,0)	
18			60 (7,8)	20 (2,8)	20 (5,6)				
<i>Злакавыя травастоі</i>									
19				100 (14)					
20					100 (28)				
21						100 (20)			
22							100 (20)		
23									100 (28)
24								100 (25)	
25						34 (6,8)	33 (6,6)		33 (9,2)
26				33 (4,6)	34 (9,5)				33 (9,2)
27				33 (4,6)	34 (9,5)			33 (8,2)	

■

Заўвага. Без дужак указаны % уздзелу відаў па масе насення, у дужках — колькасць высенянага насення, кг/га 100 п. г.

Глеба доследнага ўчастка дзярнова-падзоліста-глеяватая, асушеная ганчарным дрэнажом. Да, асваення ўчастак выкарыстоўваўся як натуральна паша. Аграхімічна харктарыстыка глебы ў слоі 0—20 см наступная: pH_{KCl} 6,5, гідралітычная кіслотнасць — 1,24, сума паглынутых асноу — 21,62 мг-экв/100 г глебы, ступень насычанасці асновамі — 87,6%, рухомых форм P_2O_5 — 9,6, K_2O — 9,8 мг/100 г глебы (адпаведна IV і III група забяспечанасці), лёгкагідралізуемага азоту — 15,8 мг/100 г глебы, гумусу — 2,10% (адбор проб праведзены ў верасні 1985 г.). Індэкс акультуранасці глебы складае 0,58, што адпавядзе яе нізкай акультуранасці [1].

Травастоі ствараліся шляхам высявання ў пачатку чэрвеня 1985 г. пад покрыва вікі і пялюшкі з аўсом аднавідавых пасеваў шматгадовых траў (табл. 1) і іх сумесей (па долі ўдзелу насення ад нормы высявання ў чистым выглядзе, %). Былі створаны шэсць бабовых, дванаццаць бабова-злакавых (трохкампанентных) і дзесяць злакавых (адна- і трохкампанентных) травастояў.

Пры закладанні доследу высеяны рапанаваны для Беларусі сарты шматгадовых траў: люцэрна пасяўная Беларуская, рутвіца рагатая Маскоўская 25, канюшына лугавая Слуцкая, каласоўнік безасцюковы Моршанскі 760, аўсяніца лугавая Зорка, купкоўка зборная Магутная, цімфеёўка лугавая Беларуская 1308, аўсяніца трысняговая Балтыка.

Узровень ураджайнасці шматгадовых траў планаваўся па натуральных рэсурсах на сярэдні ($p=50\%$) па вільгацезабяспечанасці год (396 мм). З улікам каэфіцыента сумарнага водаспажывання (500) і спрацоўкі глебавых вільгацезапасаў разліковы ўраджай прыняты за 8,0 т/га абсалютна сухой масы [3].

Пры вызначэнні норм мінеральных угнаенняў зыходзілі з таго, што ў сухім рэчывае шматгадовых траў павінна змяшчацца 2,0% азоту, 0,6% P_2O_5 і 2,0% K_2O . З улікам плануемага вынасу элементаў жыўлення з ураджаем, колькасці іх у глебе, сімбітычнай дзейнасці бабовых, выкарыстання мінеральнага азоту ўгнаенняў бабовыя і бабова-злакавыя травастоі штогод угнойваліся з разліку $\text{P}_{48}\text{K}_{160}$, а злакавыя — $\text{N}_{170}\text{P}_{48}\text{K}_{160}$.

Пры закладанні доследу планавалася двухукоснае выкарыстанне травастояў. У сувязі з гэтым фосфарная ўгнаенні ўносілася ў адзін прыём у фазе кущчэння-галінавання, калійная і азотная — дробна (60% вясной і 40% — пасля ўборкі ўраджаю першага ўкосу); адпаведна па K_2O — 96 і 64, а па азоту (толькі на злакавых травастоях) — 102 і 68 кг д. р/га.

Умовы надвор'я вегетацыйных перыядоў у гады правядзення даследаванняў былі рознымі. У 1985 г. перыяд красавік — верасень харктарызуюцца як умерана цеплы і вільготны. Пры сярэднешматгадовой норме 2405 °C сума станоўчых тэмператур склада 2389 °C ($p=63\%$), пры норме атмасферных ападкаў 375 мм іх выпала 527 мм ($p=18\%$). У 1986 г. сума станоўчых тэмператур склада 2469 °C ($p=28\%$), ападкаў выпала 324 мм ($p=76\%$), г. зн. перыяд быў умерана цеплым і сухім; у 1987 г. — адпаведна 2171 °C ($p=96\%$) і 391 мм ($p=43\%$) — перыяд умерана вільготны і халодны; у 1988 г. — 2760 °C ($p=1\%$) і 479 мм ($p=26\%$) — перыяд гарачы і ўмерана вільготны; у 1989 г. — 2663 °C ($p=3\%$) і 408 мм ($p=37\%$) — перыяд гарачы і ўмерана вільготны; у 1990 г. — 2326 °C ($p=73\%$) і 462 мм ($p=32\%$) — перыяд умерана цеплы і вільготны.

У сярэднім за пяць гадоў (1986—1990), калі фарміраваліся ўраджай шматгадовых траў, за вегетацыйны перыяд сума дадатных тэмператур склада 2478 °C ($p=27\%$), атмасферных ападкаў выпала 413 мм ($p=36\%$), г. зн. перыяд можна лічыць умерана цеплым і вільготным, а таму атрыманыя ў доследзе даныя не патрабуюць прывядзення да шматгадовага рада.

Відавы састаў травастояў у гады даследаванняў змяняўся істотна (табл. 2). Доля люцэрны пасяўной у аднавідавым пасеве за ўсе гады выкарыстання была амаль на адным і тым жа ўзроўні. Самы высокі яе ўдзел адзначаўся на другі год выкарыстання да 84,5%. У сумесі з ка-

Таблица 2. Відавы састаў травастояў на дзярнова-падзоліст-глеяватай глебе, %

Нумар транс-	Год карыстання	Доля ўдзелу відаў ва ўраджай, %									разнаграе-	
		люцэрна- пасяўная	рутвіца- рагатай	канопанка лугавая	іншыя бабовыя	цімфефіка лугавая	каласоўкі без засцоковы	купчоўка зборная	лісаўхост лугавая	аўсаніца лугавая	аўсаніца трасніговая	
1	1	73,9			12,6						7,2	6,3
	5	67,3			5,1						22,6	5,0
2	1		74,5		1,8						7,6	16,1
	5		24,8		15,8						45,4	14,0
3	1	11,4		81,5	—						3,6	3,5
	5	56,1		7,5	0,1						28,2	8,1
4	1	31,8	38,4		12,6						6,8	10,4
	5	68,1	2,0		1,5						22,8	5,6
5	1	8,8	80,5		—						6,1	4,6
	5	2,7	38,9		1,0						44,0	13,4
6	1	9,5	7,8	74,2	—						2,5	6,0
	5	45,3	1,0	17,1	0,8						28,3	7,5
7	1	29,1		31,8		7,3				8,2	8,2	15,4
	5	35,1		4,9		23,2				11,1	24,2	1,5
8	1	34,0		23,3	15,3					9,3	3,4	14,7
	5	31,4		4,7	22,2					13,1	26,3	2,3
9	1	32,7		24,9		3,2			20,6		8,2	10,4
	5	32,9		2,2		26,1			14,5		21,3	3,0
10	1	33,2		29,8	17,7	5,5					6,0	7,8
	5	33,0		4,1	10,2	25,2					23,9	3,6
11	1	43,9		20,2		7,6				11,2	7,6	9,5
	5	8,5		7,1		21,0				32,3	26,7	4,4
12	1	53,5		5,3	17,8					11,6	4,4	7,4
	5	9,8		13,2	19,5					40,2	12,4	4,9
13	1	54,0		2,9		7,4			17,7		8,7	9,3
	5	10,6		7,9		36,0			18,8		21,3	5,4
14	1	44,0		2,1	25,6	8,7					3,0	16,6
	5	9,8		11,9	14,4	47,0					10,5	6,4
15	1	85,1		—		2,6				3,9	5,4	3,0
	5	22,2		1,1		28,2				28,4	17,5	2,6
16	1	80,3	0,1	8,4						4,7	2,8	3,7
	5	20,8	1,8	16,6						35,3	22,7	2,8
17	1	86,2	—		1,1				7,5		3,3	1,9
	5	28,9	1,5		33,1				21,1		14,2	4,2
18	1	86,9	—	5,8	1,6						2,7	3,0
	5	23,0	2,0	18,8	42,4						9,8	4,0
19	1			1,6	87,8						1,7	9,0
	5			0,3	56,5						36,9	6,3
20	1			—		89,5					2,7	7,8
	5			—		82,8					14,5	2,7
21	1			—			91,3				4,3	4,4
	5			0,2			99,0				0,4	0,6
22	1			1,0				84,3			5,1	10,4
	5			—				76,1			18,2	4,7
23	1			—					73,7		18,6	7,7
	5			0,1					55,1		43,7	1,2
24	1			—					74,9		19,7	5,3
	5			—					33,4		63,4	3,2
25	1			—			49,1	24,0		15,9	5,7	5,3
	5			0,2	48,6	15,3		84,0	6,5		7,8	0,2
26	1			—	12,1	49,7				15,3	14,3	6,3
	5			—	32,4	13,7				16,1	21,0	1,1
27	1			—	11,6	63,0			32,7		15,2	6,0
	5			—					9,2		14,9	1,3

нююшнай лугавой ранняспелай у першы год карыстання яе ўдзел у травастоі складаў толькі 11,4 %. У другі і наступныя гады прысутнасць яе ў травастоі ўзрастала і к пятаму году склада 56,1 %. У сумесі з рутвіцай рагатай у першы год люцэрны пасяўной ва ўраджай было 31,8 %, а ў наступныя гады — у межах 66,4—78,8 %. У трохкампанентнай сумесі з ка-

ніюшынай лугавой і рутвіцай рагатай у першы год доля яе ва ўраджай была нязначнай — толькі 9,5%, на другі год — 32,8, на трэці — 42,8, на чацвёрты — 49,8, на пяты — 45,3%.

Гэта сведчыць аб тым, што ў змешаных травастоях люцэрна пасяўная моцна прыгнечваецца канюшынай лугавой ранняспелай. Рутвіца рагатая ў першы год карыстання таксама моцна прыгнечвалася канюшынай лугавой ранняспелай, доля якой у гэтай травасумесі складала 74,2%. Удзел рутвіцы рагатай у трохкампанентнай сумесі ва ўсе гады карыстання быў невысокім і складаў ад 1,0 да 9,5%. Таму рутвіцу рагатую нельга высяваць у сумесі ні з люцэрнай, ні з канюшынай лугавой.

У сумесях са шматгадовымі злакавымі травамі ўдзел люцэрны пасяўной у гады карыстання складаў ад 29,1 да 45,0%. З каласоўнікам безасцюковым яе доля ва ўраджай ў першы год карыстання складала 29,1, а на другі год — 40,2%. У наступныя гады доля яе ўдзелу ў агульным ураджай была амаль на адным і тым жа ўзроўні і складала ад 35,6 да 45,0%. Каласоўнік безасцюковы ва ўсіх бабова-злакавых травастоях з узростам павялічваў сваю актыўнасць.

Для аўсяніцы лугавой харэктэрна высокая актыўнасць у фарміраванні ўраджаю ў першыя тры гады, а затым яе зніжэнне па меры старэння травастою. Цімафееўка лугавая ў сумесі з люцэрнай пасяўной і аўсяніцай трысняговай (вар. 8) трymалася ў травастоі даволі стабільна і ваганні былі ад 14,8 да 22,2%. Аўсяніца трысняговая ў сумесі з люцэрнай пасяўной і каласоўнікам безасцюковым (вар. 7) мела найбольшы ўдзел ва ўраджай (8,2—11,1%).

Удзел рутвіцы рагатай у фарміраванні ўраджаю бабова-злакавых травастоів вагаўся па гадах карыстання. Самая высокая яе доля была ў першыя два гады — ад 28,2 да 54,0%, затым адзначалася паступовае зніжэнне яе па меры старэння травастою. Найбольшая актыўнасць рутвіцы рагатай у бабова-злакавых травастоях назіралася ў сумесі з каласоўнікам безасцюковым і аўсяніцай лугавой (вар. 13), дзе яна займала ад 54,0 да 10,6% ад агульнага ўраджаю, каласоўнік безасцюковы — ад 7,4 да 36,0% і аўсяніца лугавая — ад 17,7 да 18,8%.

Канюшына лугавая ранняспелая ў сумесях са шматгадовымі злакавымі травамі трymалася ўстойліва. У першы год карыстання яе ўдзел ва ўраджай складаў ад 80,3 да 86,9%, на другі год — ад 50,2 да 58,9, на трэці — ад 32,0 да 36,9, на чацвёрты — ад 42,5 да 50,5 і на пяты год — ад 20,8 да 28,9%.

Высокі яе ўдзел у травастоях на трэці — пяты год можна растлумачыць наяўнасцю цвёрдакаменнага насення ў пасяўным матэрыяле, а таксама значнай доляй спонтанна вырасшых экземпляраў з насення, што захавалася ў глебе. Удзел цімафееўкі лугавой, каласоўніку безасцюковага, аўсяніцы трысняговай і лугавой у сумесях павялічваўся па меры зреджвання канюшыны лугавой. Найбольшы ўдзел канюшыны лугавой у фарміраванні ўраджаю бабова-злакавых травастоіў адзначаўся ў сумесі яе з цімафееўкай лугавой і каласоўнікам безасцюковым.

У аднавідавых злакавых травастоях большасць шматгадовых траў трymалася ўстойліва. Цімафееўка лугавая займала 56,5—90,1% ад агульнага ўраджаю; у каласоўніку безасцюковага ваганні па гадах нязначнай і доля яго складала ад 82,8 да 92,2%. Удзел купкоўкі зборнай у фарміраванні травастоіў па гадах карыстання быў блізкім да 100%. Доля лісаходвосту лугавога ва ўраджай складала 76,1—84,3, аўсяніцы трысняговай — 42,9—73,7%. Аўсяніца лугавая знізіла долю свайго ўдзелу з 74,9% у першы да 33,4% на пяты год.

У злакавых травастоях, што сфарміраваліся высяваннем трохчленных сумесей, адбывалася прыкметная перабудова. У сумесі з купкоўкі зборнай, лісаходвосту лугавога і аўсяніцы трысняговай (вар. 25) удзел купкоўкі зборнай павялічыўся з 49,1 да 84,0% к пятаму году, лісаходвосту і аўсяніцы трысняговай, наадварот, зменшыўся — адпаведна з 24,0 да 6,5% і з 15,9 да 7,8%.

Каласоўнік безасцюковы ў злакавых сумесях па меры старэння тра-
вастою прыгнечваў іншыя віды. У сумесі з цімафееўкай лугавой і аўсяні-
цай трысняговай (вар. 26) доля яго ўдзелу павялічылася з 15,3 да 49,7%
к пятаму году карыстання, а ўдзел цімафееўкі лугавой знізіўся з 48,6
да 12,1%. Доля аўсяніцы трысняговай ва ўсе гады была амаль на ад-
ным і тым жа ўзроўні і складала ад 10,1 да 20,8%. Актыўнасць кала-
соўніку безасцюковага ў сумесі з цімафееўкай лугавой і аўсяніцай луга-
вой (вар. 27) павялічылася з 13,7 да 63,0%, у той жа час ўдзел цімафе-
еўкі зменшыўся з 32,4 да 11,6 і аўсяніцы лугавой — з 32,7 да 9,2%.

Паводзіны шматгадовых траў у аднавідавых і складаных пасевах,
стабільнасць іх ўдзелу ў фарміраванні травастояў упłyвалі на агульны
збор травяных кармоў. З бабовых травастояў у сярэднім за пяць гадоў
найбольш прадукцыйнымі былі аднавідавыя і двухвідавыя пасевы
(табл. 3).

Найбольш высокую ўраджайнасць з бабовых травастояў забя-
спечыла люцэрна пасяўная ў чыстым выглядзе і ў сумесі з канюшынай
лугавой двухукоснай і рутвіцай рагатай (адпаведна 8,83, 8,57 і 8,29 т/га).
Аднавідавыя пасевы рутвіцы рагатай далі ў сярэднім па 5,95, з канюшы-
най лугавой двухукоснай — па 6,58 т/га сухога рэчыва.

Трохкампанентная бабовая сумесь люцэрны пасяўной, рутвіцы рага-
тай і канюшыны лугавой забяспечыла ўраджайнасць каля 7,84 т/га су-
хога рэчыва. Травастоі аднавідавых пасеваў рутвіцы рагатай і яе су-
месі з канюшынай лугавой ранняспелай мелі больш нізкі збор аўсяных
кармавых адзінак (4,16 і 4,80 т/га).

Забяспечанасць страўным пратэінам даволі высокая ва ўсіх шасці
бабовых травастояў (ад 139 да 184 г). Разлік выхаду энергетычных кар-
мавых адзінак для буйной рагатай жывёлы быў такі ж, што і па забя-
спечанасці страўным пратэінам.

У сярэднім па шасці бабовых травастоях колькасць азоту склада-
ла 2,68% на абсолютна сухое рэчыва, г. зн. была большай за разліковую
(2,0%). Пры гэтым колькасць нітрату (NO_3) вагалася ад 0,11 да 0,16%,
тому такія кармы могуць выкарыстоўвацца для буйной рагатай жывё-
лы без абмежаванняў. Канцэнтрацыя фосфару (элемента) у сярэднім
складае 0,28% пры норме 0,40—0,57%, а калію — 2,44% з ваганнямі ад
2,06 да 2,80% пры норме 0,7—1,4% [2].

З 12 бабова-злакавых травастояў найбольш ураджайнымі былі па-
севы люцэрны пасяўной у сумесі з цімафееўкай лугавой, каласоўнікам
безасцюковым, аўсяніцай лугавой і аўсяніцай трысняговай (7,20—
7,96 т/га) без прыкметных адрозненняў паміж сабой. Травастоі з ўдзе-
лам рутвіцы рагатай забяспечылі самую нізкую прадукцыйнасць — у
межах 6,80—6,00, а з ўдзелам канюшыны лугавой ранняспелай — 6,61—
6,84 т/га сухога рэчыва.

Збор аўсяных кармавых адзінак з 1 га на люцэрна-злакавых трава-
стоеах склаў 5,65—5,04 т, істотна не адрозніваючыся па асобных варыян-
тах. Пасевы рутвіцы рагатай са шматгадовымі злакавымі травамі
забяспечылі збор аўсяных кармавых адзінак у межах 4,26—4,83, а пасе-
вы канюшыны лугавой ранняспелай — у межах 5,02—4,99 т/га. Забя-
спечанасць страўным пратэінам аўсянай кармавой адзінкі ўсіх 12 бабо-
ва-злакавых травастояў была даволі высокай (118—153 г), асабліва
сумесей з ўдзелам люцэрны пасяўной (150—153 г). Па зборы энергетыч-
ных кармавых адзінак назіраецца тая ж заканамернасць, што і для аў-
сяных кармавых адзінак.

У 12 бабова-злакавых травастоях сярэдняя колькасць азоту склада-
ла 2,33% з ваганнямі ад 2,46 (вар. 7) да 2,20% (вар. 16), у тым ліку нітра-
ту было ў сярэднім 0,11% з ваганнямі ад 0,1 да 0,13%. Канцэнтрацыя
фосфару ў бабова-злакавых травастоях склада ў сярэднім 0,27% (як і
бабовых) з ваганнямі ад 0,25 да 0,28%, калію (элемента) — у сярэднім
2,39% з ваганнямі ад 2,24 да 2,54%.

Сярод аднавідавых пасеваў шматгадовых злакавых траў найбольш

ураджайна травастої каласоїніку безасцюковага (9,33 т/га), аўсяніцы трысняговай (9,26 т/га) і цімафееўкі лугавой (9,23 т/га). Купкоўка зборная, лісаход лугавы і аўсяніца лугавая былі менш ураджайнымі. Са змешаных пасеваў самую высокую ўраджайнасць забяспечвалі травастої з каласоїніку безасцюковага з цімафееўкай лугавой і аўсяніцай лугавой і трысняговай (адпаведна 9,62 і 9,58 т/га).

Наогул сярод злакавых травастоў найбольш ураджайна аднавідавая пасевы цімафееўкі лугавой, аўсяніцы трысняговай, сумесі каласоїніку безасцюковага з цімафееўкай лугавой і аўсяніцай лугавой і каласоїніку безасцюковага з цімафееўкай лугавой і аўсяніцай трысняговай. Збор аўсяных кармавых адзінак на пералічаных травастох быў най-

Таблица 3. Прадуктынасць травастоў на дзярнова-падзоліста-глеяватай глебе і колькасць у іх асноўных элементаў жыўлення

Нумар травасумесей	Ураджайнасць па гадах карыстання, т/га сухой масы						Збор кармавых адзінак і забяспечы- насць 1 к. адз. страўным пратэінам, г			
	1	2	3	4	5	сярэд- няя	АКАдз	ЭКАдз		
	Бабовыя. Фон Р ₄₈ К ₁₆₀ .									
1	7,67	9,90	9,88	7,97	8,71	8,83	6,18	184	7,15	156
2	6,15	6,96	7,46	5,02	4,16	5,95	4,16	160	4,64	139
3	8,64	8,53	8,77	7,33	9,56	8,57	6,17	156	6,94	137
4	6,20	9,08	9,74	7,07	9,34	8,29	5,80	179	6,63	152
5	7,80	8,86	6,90	5,24	4,09	6,58	4,80	139	5,33	125
6	7,18	8,76	8,78	6,45	8,02	7,84	5,64	156	6,37	137
У сярэднім на тыпу травастою	7,27	8,68	8,59	6,51	7,31	7,67	5,46	162	6,18	141
	Бабова-злакавыя. Фон Р ₄₈ К ₁₆₀									
7	5,50	9,10	10,13	7,32	7,76	7,96	5,65	153	6,37	132
8	4,71	8,60	9,00	7,02	7,39	7,34	5,28	150	5,87	130
9	4,41	8,81	8,62	7,57	7,17	7,32	5,27	150	5,93	129
10	4,70	8,38	9,06	6,84	7,03	7,20	5,04	152	5,76	132
11	5,38	7,21	7,25	6,16	5,05	6,21	4,41	138	4,84	121
12	4,77	7,65	7,04	5,25	5,70	6,08	4,38	135	4,80	120
13	5,15	6,56	7,18	5,93	5,20	6,00	4,26	140	4,80	123
14	6,22	6,59	8,32	6,55	6,30	6,80	4,83	132	5,37	116
15	6,99	7,71	7,33	4,99	6,43	6,69	4,95	126	5,42	113
16	7,07	7,60	6,54	5,08	6,74	6,61	5,02	118	5,42	107
17	7,85	7,67	6,34	5,86	6,46	6,84	4,99	119	5,47	108
18	7,05	7,72	7,28	5,76	5,95	6,75	5,00	123	5,47	111
У сярэднім на тыпу травастою	5,82	7,80	7,84	6,19	6,43	6,82	4,92	136	5,46	120
	Злакавыя. Фон N ₁₇₀ P ₄₈ K ₁₆₀									
19	8,66	10,52	9,51	9,43	8,05	9,23	7,01	100	7,48	91
20	7,11	11,01	9,85	10,68	8,01	9,33	6,44	126	7,18	109
21	8,04	10,10	9,58	10,05	6,15	8,78	5,97	111	6,59	101
22	6,04	6,62	6,93	7,95	4,95	6,50	4,48	143	5,26	120
23	8,21	9,09	9,77	10,31	8,92	9,26	6,85	104	7,41	95
24	8,33	8,47	9,78	9,84	7,82	8,85	6,55	106	7,17	97
25	7,42	9,62	8,03	9,38	5,20	7,93	5,79	119	6,34	107
26	8,68	9,76	9,91	10,70	8,84	9,58	6,90	108	7,57	98
27	9,08	8,91	10,42	10,92	8,77	9,62	6,83	108	7,70	97
У сярэднім на тыпу травастою	7,95	9,34	9,31	9,92	7,41	8,79	6,31	114	6,97	102
Sx %	8,5	9,7	9,3	7,6	10,1	6,7				
HIP _{0,95}	1,64	2,34	2,23	1,62	1,98	1,48				

больш высокім (ад 7,01 да 6,83 т/га). Аднак забяспечанасць аўсянай кармавой адзінкі была ніжэйшай за 110 г па асобных варыянтах, г. зн. менш за норму для буйной рагатай жывёлы.

У дзевяці злакавых травастоях пры штогадовым унісенні $N_{170}P_{48}K_{160}$ сярэдняя колькасць азоту склада 2,27%, г. зн. крыху вышэй за разліковую. Забяспечанасць аўсянай кармавой адзінкі страўным пратэінам была ніжэйшай за норму ў пяці травастоях з дзевяці. Канцэнтрацыя нітрату склада ў сярэднім 0,24% з ваганнямі ад 0,19 (каласоўнік безасцюковы) да 0,31% (сумесь купкоўкі зборнай, лісаходу лугавога і аўсяніцы трысняговай), фосфару (элемента) — 0,29% з ваганнямі ад 0,26 да 0,31%, калію (элемента) — 2,54 з ваганнямі ад 2,06 да 2,94%.

Біяхімічныя аналізы травяных кармоў па кожным укосе на працягу трох гадоў паказалі, што бабовыя травастоі на дзярнова-падзоліста-глеяватай глебе пры ўнісенні $P_{48}K_{160}$ адрозніваюцца алтымальнаю колькасцю сырога пратэіну і бялку, павышанай колькасцю клятчаткі, калію, кальцыю і магнію, недастатковым фосфарам.

Травяны корм з бабовых траў мае высокія адносіны кальцыю да фосфару, алтымальныя калію да сумы кальцыю і магнію. Па колькасці аўсянных кармавых адзінак некаторую перавагу маюць сумесі люцэрны пасяўной з канюшынай лугавой ранняспелай і рутвіцай рагатай. Забяспечанасць кармавой адзінкі страўным пратэінам высокая.

Бабова-злакавыя травастоі пры такім жа ўзроўні мінеральнага ўгнаення і высокай долі ўзделу бабовых траў у фарміраванні ўраджаю таксама адрозніваюцца алтымальнаю ці блізкай да алтымальнаю колькасцю сырога пратэіну, пры недахопе бялку — павышанай колькасцю сырой клятчаткі, калію, кальцыю і магнію, недастатковай — фосфару. Адносіны кальцыю да фосфару высокія, а калію да сумы кальцыю і магнію алтымальныя. Забяспечанасць корму страўным пратэінам высокая, асабліва з узделам люцэрны пасяўной.

Злакавыя травастоі пры ўнісенні $N_{170}P_{48}K_{160}$, сферміраваныя чыстым высеяннем купкоўкі зборнай, лісаходу лугавога і сумесі купкоўкі зборнай, лісаходу лугавога і аўсяніцы трысняговай, змяшчаюць дастатковую колькасць сырога пратэіну. Іншыя віды і іх сумесі не забяспечваюць яго нармальную колькасць у норме.

Усе злакавыя травастоі маюць недастатковую колькасць бялку, павышаную сырой клятчаткі і калію. У большасці злакавых травастоі адносіны кальцыю да фосфару, калію да сумы кальцыю і магнію, а таксама пратэінавыя адносіны блізкія да нормы. Унісение азотных угнаення з разліку N_{170} , у тым ліку пад першы ўкос N_{102} і пад другі N_{68} , на злакавых травастоі забяспечвае колькасць нітрату не больш за 0,30%.

Угнаенне шматгадовых траў на дзярнова-падзоліста-глеяватай глебе пры ўкосным выкарыстанні з разліку 2,0% азоту, 0,6% P_2O_5 і 2,0% K_2O на сухое рэчыва плануемага ўраджаю не забяспечвае неабходнай канцэнтрацыі асноўных пажыўных рэчываў.

Вывады

1. За пяцігадовы перыяд даследавання на дзярнова-падзоліста-глеяватай нізкаакультуронай глебе бабовыя травастоі забяспечылі сярэднюю ўраджайнасць 7,67 і бабова-злакавыя — 6,82 т/га абсолютна сухога рэчыва пры штогадовом унісенні $P_{48}K_{160}$, а злакавыя травастоі — 8,79 т/га на фоне $N_{170}P_{48}K_{160}$.

2. З бабовых травастоі на дзярнова-падзоліста-глеяватай глебе найбольш прадукцыйная люцэрна пасяўная ў аднавідавых пасевах і ў сумесі з канюшынай лугавой ранняспелай, з бабова-злакавых травастоі — пасевы люцэрны пасяўной у сумесі з цімафеевай лугавой, каласоўнікам безасцюковым, аўсяніцай лугавой і аўсяніцай трысняговай.

3. Злакавыя травастоі пры штогадовом унісенні $N_{170}P_{48}K_{160}$ забяспечылі ўраджайнасць, большую за плануемую, але адрозніваліся недастат-

ковай колькасцю сырога пратэіну і асабліва яго бялковай часткі пры канцэнтрацыі нітратаў у межах да 0,30%.

4. Са злакавых травастояў на дзярнова-падзоліста-глееватай глебе найбольш прадукцыйныя аднавідавыя пасевы каласоўніку безасцюковага, цімафееўкі лугавой і аўсяніцы трысняговай і іх сумесь, а таксама сумесь каласоўніку безасцюковага з цімафееўкай лугавой і аўсяніцай лугавой.

5. Для атрымання плануемага ўраджаю шматгадовых траў разліковая колькасць азоту на злакавыя травастоі павінна быць павялічана да 2,5%, а K_2O на бабовыя, бабова-злакавыя і злакавыя травастоі зменшана да 1,5%.

Summary

On soddy-podzolic-gley soils the most productive among swards is the sowings of alfalfa alone or in mixture with meadow fastripening clover and among bean-cereal swards the most productive are alfalfa sowings in mixture with timothy-grass, smooth brome grass, meadow ferscue and reed fescue. As concerns of cereal swards the most productive are the sowings of smooth brome grass, timothygrass and reed fescue.

Літаратура

1. Оптимальные параметры плодородия почв / Т. Н. Кулаковская, В. Ю. Кнашис, И. М. Богдевич и др.; Под ред. акад. ВАСХНИЛ Т. Н. Кулаковской. М., 1984.
2. Повышение качества и эффективности использования кормов / Под ред. М. А. Смурыгина. М., 1983. С. 53—64.
3. Синицын Н. В., Гордей Л. П., Черткова Г. И., Чижик А. И. // Агроклиматические ресурсы БССР и возможные урожаи многолетних трав: Тр. БелНИИ мелиорации и водного хозяйства. 1985. Вып. 33. С. 106—113.